

Dowód geometryczny dwóch zasadniczych twierdzeń teorii postępu geometrycznego.

Oznaczmy kolejne wyrazy postępu przez $a_1, a_2, a_3, \dots, a_n, \dots$; wykładnik zaś postępu przez q . Sumy pierwszych dwóch, trzech i t. d. wyrazów postępu niech będą $s_2, s_3, \dots, s_n, \dots$. Na prostej OX odkładamy odcinek $OA = a_1$, przez A prowadzimy prostą AY , nachyloną do OX pod kątem 45° , przez punkt O poprowadzimy prostą OZ pod takim kątem α do OX , żeby $\operatorname{tg}\alpha = q$. Przez punkt A poprowadzimy prostopadłą do OX ; przypuścimy, że prostopadła ta przecina prostą OZ w punkcie B . Przez B poprowadzimy równoległą do OX aż do przecięcia się z prostą AY w punkcie C , przez C zaś poprowadzimy prostopadłą do OX i przypuścimy, że prostopadła przecina OX i OZ odpowiednio w punktach C' i D ; przez D poprowadzimy równoległą do OX , przecinającą AY w punkcie E , i t. d.

$$\begin{aligned} \text{Mamy} \quad OA &= a_1, \quad AC' = AB = OA \operatorname{tg}\alpha = a_1 q = a_2, \\ C'E' &= CD = BC \operatorname{tg}\alpha = a_2 q = a_3 \text{ i t. d.} \end{aligned}$$

W ten sposób rzuty odcinków AC, CE i t. d. na oś OX , równe odcinkom BC, DE i t. d., są kolejnymi wyrazami postępu, poczynając od a_2 . Owóż $s_2 = OC', s_3 = OE'$ i t. d.

Przypuścimy, że między prostymi OZ i AY mamy dwa kolejne odcinki: MN , równoległy do osi, i NP , prostopadły do niej. Przypuścimy dalej, iż przedłużenie odcinka NP przecina oś w punkcie N' i że $MN = a_n, NP = a_{n+1}$. Mamy tedy $s_n = ON'$.

Ponieważ $N'P = ON' \operatorname{tg}\alpha = s_n q$ i $N'P = N'N + NP = AN' + NP = s_n - a_1 + a_1 q^n$, zatem $s_n q = s_n - a_1 + a_1 q^n$, skąd otrzymujemy wzór na s_n .

Rozważmy teraz przypadek postępu nieskończonego. Jeżeli $q < 1$, czyli $\alpha < 45^\circ$, to proste OZ i AY przecinają się w punkcie Q , którego rzutem na oś niech będzie Q' . Postęp jest nieskończenie malejący; sumą jego jest odcinek $OQ' = OA + QQ'$, czyli $s = a_1 + sq$, skąd otrzymujemy znany wzór na sumę.

Przy $q > 1$ proste AY i OZ nie przetną się po tej stronie osi, po której budujemy kolejne wyrazy postępu. Postęp jest w tym przypadku szeregiem rozbieżnym.

Odesa, w maju.

Romuald Witwiński.

Wektor z. 1, 1912.

3